Haza jött megpihenni az idegen földön élőn pihenni ki rövid életét. Gyermekeit nem élhette vissza dobbanó szívére, fejére nem tehette biztos pillantását, szülőt s testvérek körében, hol kezük érintése itt ahol született, hol lábadozott évei élte, itt hunyta le szemeit örökre. Te kedves szerencsés, óragos lélek, kinek egész életed nem volt egyébb mint maga a megszilárdult szeretet, melyet lángoló szivel áradottál boldogító szeretetben szüleidre, fiaidra, szerencsédre s testvéreidre, ki mindenkinek csak fény és örömmel töltötted be azt a kört, hol éltél, hol megfordultál - de mint egy szomorú szomorúságban borultatott most mindenkinek a szivét, kik s kiedvel egyet dobbantak, akikkel most, mint egykor s sok megpróbáltatást elszenvedett zötlőt elszottek a jó barátok, úgy jövünk mi is igazán szeretőnő baráti szivel, hogy kegyelet érzésétől áthatva vigasztunk emlékezéit nyujtunk הבאים אל הבית ראו כי טוב יום ראשון ... De ekkor az ajtókon a vigasztunk szava, látva azt, hogy minő nagy a fájdalom. Millióinkon felülli szivének szeretet, de nem is akarom megkísérleni, hogy igaz képét adjam egy fájdalmatokkal, nem nyitok bele ösmeretlen szivetek szentélyébe, de elszenvedtétek szenvedéseket veretni akar a szépítő forráshoz, melyet ha nem is elszakítani, de enyhíteni, megnyugvás szendergésébe tudja ringatni a fájdalmat, melyet ha nem is képes pótolni a veszteséget, de mégis vőt az örökvalósághoz ~~azok szemben~~ szemben, ami immár megmásíthatlan. A hitnek ennek örökké éldegő borogó forrása mellett és e hiten hallyuk azt a kérdést: אשרי איש ירא את ה' במצותיו מאד חפץ. Miért mondja az írás a három legnemesebb asszonyról Deboráról, Rácheltől s Miriámtól, hogy halálukban olyan szomorú elszenvedték őket? ותמת שרה בקרית ארבע, הוא חברון בארץ כנען. Azt, ez mondják a régi Bölcsek, mert utókorban, idegen földön haltak el, hol nem ismerték őket. Utókorban, hiszen csak szépszerint szemi jöttek ide, hallottál meg te is, de nem idegen földön hagyottad pihenni fiatal életed, mindannyian ismerünk téged, mi halálodkor nem temettünk el téged, csak ömeomlott porsátorodat adjuk át az anyaföldnek, de temennagod, s te igaz lángod égni fog szerettedt s mi mindannyiunk emlékében, míg csak élünk s míg nem nyílik a sír most megvolt szemed a Biblia három legnemesebb asszonyának szeretett szívére. Debora, kinek legnagyobb szívére szanánt azt emlitik az írás, hogy ... a hűséges és szépszívű volt a szerencsére, akit táplált s nevelt Rachel ki a legoldódóbb szívére volt fiának s Miriam, ki szívének s testvéreinek öröme volt, mindahármunk szeretőre lattuk szemed, ki szíve volt a minden áldozatra kész legszegényebb anyáknak, szíve a legszeretőbb nővérnek hűséges testvérének, szíve a legjobb barátnak s a nagyszívűnek szíve testvérének; s ahol annyi szív egy szívben szerettel, ott ne éreznék kényszerítő hatalmával szánandó fájdalmunk a kérdést: hát mindenkinek szíve igazán szeretőbb volna szerettek, mint csak az ő szívét, meg szerettek, hát mindenkinek szeretet igazán szeretőbb volna szerettek, mint csak a szív lüktetése? Vagy midőn már immár lanyhultak, szerettjei apadtak s mindszegénybé vált szive dobbanása vajon akkor szeretőbb szegénységével s elkintett szívek, vagy szebb volt-e a szeretet s melyiket fiatal szívek zöldjeit s szerencsére gondolt? Az emberi szívnek nem csupán a szív, amely porrá válik, s amelyet pótolhatatlanul elszerettünk, örökké élő szívek s szívek szívben a porba, amely szívek nem távoznak mellőlünk s szívünkben szívünkben szívünkben

míp csak nem egyszülettünk vele örökké örök fényében. Bizony jó, hogy testi szemünktől nem látunk tovább azt, kiben egyénülődtünk, bizony szép a szív az gondolatba, hogy amíttt is kell sírba szállnia annak, akinek örömet kellett volna míp szerezni és szegénnek s szeretnie míp apró szemeitek, nem is szünik meg e fájdalom, nem is képes ezért behegedni az szív sebe, ám emlékeket tartál, ha tudja, hogy szép akarta ége s csak jámborra válik míp a napja is, melyben szép le szánk. Ez a hit vezérje a fi szivecskét is, melyeck szánatos szomszédaimat kímélgatok le s imádkozzatok - - -.

MTA KÖNYVTÁR ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ujszerben 1901. nov. 26.
Sz. Politzer Mária
n. Eberenwald Dávidné.

נשמה

Ven/11/200